

Hergé no volia que Tintín seguís sense ell

Museu Hergé, que recorre la peripècia vital de Georges Remi, el nom real d'Hergé, ja té edició espanyola. El llibre, de Michel Daubert i publicat per Zephyrum Ediciones, té 500 pàgines i és, segons el seu autor, un "museu portàtil". Daubert va dir ahir a Barcelona que Hergé no volia que Tintín seguís sense ell.

Fra Juníper Serra, al cupó de l'ONCE de diumenge

Diumenge, 24 de novembre, fra Juníper Serra (Petra, 24 de novembre de 1713 - Califòrnia, 28 d'agost del 1784) protagonitzarà el cupó de l'ONCE per commemorar el 300è aniversari del seu naixement. Cinc milions i mig de cupons portaran aquesta efemèride per tot Espanya a través dels 20.000 agents venedors de l'ONCE.

L'empenta definitiva a Marcos Morau i La Veronal

Guanya el Premio Nacional de dansa amb 31 anys

La Veronal és una de les companyies catalanes de més ressò internacional. El ministeri de Cultura va atorgar ahir al director i coreògraf Marcos Morau el Premio Nacional de dansa en creació.

L.S.

BARCELONA. Una curiositat molt llamenera per als periodistes ha alimentat el sorgiment de la companyia La Veronal: els seus integrants, capitanejats per Marcos Morau, van ser acomodadors del Mercat de les Flors durant anys, pràcticament fins al dia en què van estrenar-hi un espectacle com a creadors, *Rússia* (2011). "És una llegenda que ja dura massa -es queixava ahir amb esportivitat Morau-. En realitat servia per pagar els estudis, però després ens vam adonar que ens permetia veure espectacles, estar en contacte amb el món de la dansa, veure la reacció del públic. Això també t'enforteix".

Amb només 31 anys, aquest coreògraf format al Conservatori de Dansa de València i a l'Institut del Teatre de Barcelona ha rebut el Premio Nacional de dansa en la modalitat de creació per "la capa-

El valencià Marcos Morau dirigeix La Veronal des del 2005. MERCAT DE LES FLORS

citat d'encunyar amb la companyia La Veronal un segell coreogràfic propi" que ja ha tingut reconeixement internacional.

La dansa com a canal

Morau, que mai ha sigut ballarí, diu que utilitza la dansa com a "canal": "Em donava una abstracció i

una llibertat que no em donaven altres arts". Amb artistes d'altres disciplines va fundar companyia pròpia el 2005, i el 2008 van debutar amb el primer espectacle d'una sèrie dedicada a ciutats (*Suècia, Maryland, Finlàndia*, etc.). El camí ha sigut curt però intens. "Hem treballat molt, i estem aconse-

Aposta
És artista resident del Mercat de les Flors, on s'han vist les seves creacions

guint metes aviat. Fa por i posa pressió, però alhora t'agrada i et fa tenir confiança en la feina que fas", diu Morau.

Malgrat la precarietat que s'associa a les companyies joves i de creació contemporània, des d'un bon principi van comptar amb el suport del Mercat de les Flors, un centre del qual Morau és artista associat, i també del públic i la crítica. Al març va estrenar a Barcelona *Siena* i a la primavera hi portarà *Nippon-koku*, la coreografia que ha fet per encàrrec de la Compañía Nacional de Danza. Però el circuit estatal s'acaba aviat: el 2013 només han actuat a Barcelona, Bilbao i Madrid. La resta de l'any se l'han passat viatjant pel món. Ja omplen l'agenda del 2016. El premi podria servir per descobrir al gran públic estatal un talent original i excepcional.

Ahir la bailaora sevillana Isabel Bayón també va rebre el Premio Nacional de dansa en la modalitat d'interpretació "per la qualitat i puresa del seu ball, i la posada en valor del flamenc d'arrel, juntament amb la valentia per interpretar els llenguatges més arriscats". Els dos premis estan dotats amb 30.000 euros. —

Guiem Soldevila du a Palma la poesia de Ponç Pons

El cantant i músic de Ciutadella Guiem Soldevila presenta el disc *Nura*, basat en un poema del mateix nom de l'escriptor menorquí Ponç Pons. El presentarà a Palma divendres al teatre Mar i Terra.

ENRIC BORRÀS ABELLÓ

PALMA. El cantant, músic i compositor ciutadellenc Guiem Soldevila du aquest divendres al teatre Mar i Terra de Palma (21.00) la poesia del també menorquí Ponç Pons en la presentació de *Nura*. El disc, dividit en set cançons, com les set parts en les quals s'estructura el llibre-poema de Pons que duu el mateix nom, tracta des de política i guerres d'actualitat fins a la defensa de la llengua i el territori; tot amb referències a la literatura, el cinema i la música.

Soldevila va triar aquest llibre de Pons, publicat l'any 2006, per-

què en llegir-lo es va commoure i s'hi va sentir identificat. "És un poema global i humà a la vegada", explica, i afegeix que li va resultar senzill convertir-lo en cançons perquè la manera d'escriure de Pons "és molt musical" i els versos dodecasíl·labs li ho varen fer més fàcil. De llavors ençà, el va atrapar la poesia i ara ja prepara un altre disc basat en peces de poetes com Miquel Martí i Pol, Màrius Torres i Pere Gomila, entre d'altres.

Soldevila va llançar el disc *Nura* el 2011 però, tot i que l'havia presentat a Menorca i Catalunya, encara no l'havia cantat a Mallorca, on no actuava des de feia tres anys, quan hi va tocar peces del seu primer disc, *Orígens*. Ho resoldrà aquest divendres i aprofitarà, al concert, per avançar també algunes de les cançons del disc que encara enllesteix. Soldevila hi cantarà i hi tocarà el piano i la guitarra acompanyat amb el violí per Violant Menorca.

El disc Soldevila, *Nura*, està dividit en set cançons, com les set parts del poema de Ponç Pons.

nyat amb el violí per Violant Menorca.

Nura representa, per Soldevila, la consolidació d'un estil, d'una veu musical pròpia a partir del "descobrim profund de la poesia" que va fer amb els versos de Ponç Pons. El prolífic escriptor que el va inspirar, professor de l'Institut Miquel Guàrdia d'Alaior, ha publicat poesia, traduccions, teatre, narrativa breu i llibres per a infants i joves.

'Nura'
"És un poema global i humà a la vegada. Em va commoure"

Educad en castellà i després en francès sota el jou del franquisme, va aprendre a escriure català tot sol als desset anys amb l'ajuda d'una gramàtica de Borja Moll.

Pons ha rebut una dotzena de premis per la seva obra, incloent-hi el Crítica Serra d'Or per *Nura*, la Flor Natural dels Jocs Florals de Barcelona per *Estigma*, el Ciutat de Palma per *On s'acaba el sender* i el Carles Riba per *El Salobre*. —